

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Barczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Aneta Smug

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 roku

sprawy **W. A.**, syna Z. i M. z domu G., urodzonego (...) w O.,

obwinionego o to, że: w dniu 7 października 2015 roku około godz. 20:30 w O. na ul. (...) kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu, pomimo braku posiadania wymaganych dokumentów podczas kontroli w postaci dowodu rejestracyjnego, polisy OC oraz prawa jazdy,

tj. o wykroczenie z art. 87§1kw i art. 95kw,

I. obwinionego W. A., w ramach czynu zarzucanego we wniosku o ukaranie, uznaje za winnego tego, że w dniu 7 października 2015 roku w O., w woj. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu prowadził w ruchu lądowym samochód marki F. (...) o nr rej. (...) i nie mając przy sobie wymaganych dokumentów, co stanowi wykroczenie z art. 87§1kw w zw. z art. 9§1kw i za to na podstawie art. 87§1kw w zw. z art. 9§1kw i art. 24 §1 i 3kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 500zł (pięćset złotych);

II. na podstawie art. 87§3kw w zw. z art. 29§1 i 2kw orzeka wobec obwinionego W. A. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) miesięcy;

III. na podstawie art. 29§4kw na poczet orzeczonego wobec obwinionego W. A. zakazu prowadzenia pojazdów zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 07 października 2015 roku;

IV. zasądza od obwinionego W. A. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170zł (sto siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 października 2015 roku służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie O. pełnili funkcjonariusze Policji w osobach: J. L. oraz G. K.. W godzinach wieczornych – około godz. 20.30 w trakcie wykonywanych czynności na ul. (...) – drodze krajowej K-9 zatrzymali do kontroli drogowej samochód marki F. (...) o nr rej. (...). Pojazdem tym poruszał się W. A., który pomimo uprzednio wypitego alkoholu w postaci piwa, zdecydował się na jazdę samochodem. Chciał bowiem jak najszybciej udać się do schorowanej matki, która po zawiadomieniu go o swym złym samopoczuciu, nie odbierała później jego telefonów. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu, mężczyzna został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie stanu trzeźwości przeprowadzone

przy użyciu urządzenia elektronicznego – Alkosensor AS-IV Nr 7111 o godzinie 20.31 oraz 20.47 wykazało 0,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badanie stanu trzeźwości przeprowadzone urządzeniem elektronicznym – Alkometr A2.0/04 o godzinie 21.17 oraz 21.19 wskazało 0,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W trakcie kontroli okazało się nadto, że podczas jazdy W. A. nie posiadał przy sobie dokumentów w postaci: dowodu rejestracyjnego, polisy OC, prawa jazdy. Po zatrzymaniu funkcjonariusze policji udali się z obwinionym do miejsca zamieszkania i zostało wówczas zatrzymane prawo jazdy obwinionego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia obwinionego W. A. (k. 29v), zeznania świadka J. L. (k. 30), notatki urzędowe (k. 1, 10), protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 4-5), dokumentację lekarską (k. 25-27)

Obwiniony W. A. (k. 29v) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie wykroczenia. Potwierdził, fakt spożywania alkoholu w postaci 0,5 szklanki piwa w godzinach wieczornych w dniu 07 października 2015 roku, po czym nie zastanawiając się czy zabrał ze sobą dokumenty, wsiadł do samochodu kierując się do swej matki. Wyjaśniając swoje zachowanie, wskazał, iż jego matka jest osobą schorowaną. Zaniepokoił się kiedy nie odbierała od niego telefonów po tym jak wcześniej zawiadomiła go o złym samopoczuciu. W trakcie jazdy samochodem do matki został zatrzymany do kontroli drogowej.

Obwiniony W. A. (oświadczenie obwinionego k. 29-29v, zaświadczenie o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego k. 11) – ma 52 lata. Jest żonaty. Ma troje dzieci w wieku 15, 18 i 21 lat. posiada wykształcenie średnie – prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie handlu kosmetykami oraz chemią (prowadzi łącznie 5 sklepów na terenie 4 miast), uzyskując z tego tytułu miesięczne dochody w wysokości 10.000 zł. Nie leczony psychiatrycznie. Nie karany. Karany za wykroczenia drogowe.

Sąd zważył, co następuje:

W trakcie niniejszego procesu obwiniony W. A. (k. 29v) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie czynu. Nie kwestionował swego sprawstwa, potwierdzając zarówno fakt uprzedniego spożywania alkoholu w postaci piwa, jak też brak przy sobie podczas jazdy wymaganych dokumentów. Jego wyjaśnienia były rzeczowe, spójne i logiczne. Znalazły pełne odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Jako takie też w całości zostały uznane za wiarygodne.

Na wiarę zasługiwały także zeznania przesłuchanego w charakterze świadka – funkcjonariusza Policji – J. L. (k. 30). Były one bowiem rzeczowe, spójne i logiczne. Po jego stronie Sąd nie doszukał się żadnych przesłanek świadczących o manipulacji faktami celem stworzenia mylnego wyobrażenia o zaistniałym zdarzeniu. Co więcej jako osoba zaufania publicznego, nie przejawiał zainteresowania rozstrzygnięciem niniejszej sprawy. Jak jednoznacznie wynika z jego depozycji, obwiniony w sumie badany był czterokrotnie –

w tym dwa razy na miejscu. Świadek potwierdził słowa obwinionego dotyczące jego zdenerwowania faktem nieodbierania przez kogoś z rodziny telefonu. Co prawda J. L. nie potrafił w sposób szczegółowy odnieść się do brakujących dokumentów w trakcie jazdy, niemniej jednak stanowczo wskazał, że taka sytuacja miała miejsce.

Dowody wymienione we wniosku o ukaranie, jak również ujawnione w trakcie rozprawy nie budziły zastrzeżeń co do swej autentyczności i rzetelności. Jako takie też w pełni zostały opatrzone przymiotem wiarygodności.

Przechodząc do kwalifikacji prawnej czynu:

Przedmiotem ochrony wykroczenia z art. 87§1kw jest bezpieczeństwo w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w tym przypadku, zagrożone przez osobę będącą po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka i prowadzącą pojazd mechaniczny. Zgodnie z programami normatywnymi określonymi w przepisach ustawy o wychowaniu

w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi ze stanem po użyciu alkoholu mamy do czynienia wówczas, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do: 1) stężenia we krwi od 0,2‰ do 0,5‰ alkoholu albo 2) obecności w wydychanym powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³. Wykroczenie określone w dyspozycji art. 87§1kw ma charakter powszechny i formalny, a więc może je popełnić każdy prowadzący pojazd po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka, działając umyślnie (w obu zamiarach), jak i nieumyślnie (dotyczy stanu po użyciu, a nie samego kierowania pojazdem), przy jednoczesnym braku skutku w postaci spowodowania zagrożenie w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Dla bytu komentowanego wykroczenia wystarczające jest bowiem już samo prowadzenie pojazdu pod użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka i żaden skutek nie jest tu wymagany.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności przeprowadzonych badań stanu trzeźwości przy użyciu urządzenia elektronicznego nie może budzić wątpliwości, iż w inkryminowanym czasie obwiniony znajdując się w stanie po użyciu alkoholu prowadził w ruchu lądowym samochód marki F. (...), który jest pojazdem mechanicznym (środek transportu przeznaczony do poruszania się na drodze oraz zaopatrzony i wprowadzany w ruch za pomocą silnika). Badanie stanu trzeźwości przeprowadzone przy użyciu urządzenia elektronicznego – Alkosensor AS-IV Nr 7111

o godzinie 20.31 oraz 20.47 wykazało 0,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Co prawda kolejne badanie stanu trzeźwości przeprowadzone urządzeniem elektronicznym – Alkometr A2.0/04 o godzinie 21.17 oraz 21.19 wskazało 0,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, niemniej jednak zważyć należy, iż kluczowe znaczenie dla prawnokarnej oceny zachowania obwinionego miało pierwsze badanie, które to zostało przeprowadzone w zasadzie tuż po jego zatrzymaniu. Do czasu przeprowadzenia następnego badania upłynęło kilkadziesiąt minut.

W trakcie przesłuchania W. A. potwierdził fakt spożywania alkoholu w postaci piwa, po czym zdecydował się na jazdę samochodem.

Z kolei penalizacji z art. 95kw polega ten, kto prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu pojazd, nie mając przy sobie wymaganych dokumentów.

Zgodnie z art. 38 ustawy Prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu wymagane dla danego rodzaju pojazdu lub kierującego m.in. dokument stwierdzający uprawnienie do kierowania pojazdem, dokument stwierdzający dopuszczenie pojazdu do ruchu, dokument stwierdzający zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub stwierdzający opłacenie składki tego ubezpieczenia.

Jak jednoznacznie wynika z notatki urzędowej z dnia 07 października 2015 roku w inkryminowanym czasie, w trakcie jazdy samochodem nie posiadał przy sobie wymaganych dokumentów w postaci prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego oraz polisy OC.

Obwiniony nie wykluczył, że rzeczywiście mógł nie zabrać ze sobą w/w dokumentów.

W oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd dokonał zmiany opisu czynu zarzucanego obwinionemu, zgodnie z brzmieniem przepisów, jakie wyczerpał swoim zachowaniem. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż W. A. wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia z art. 87§1kw w zw. z art. 9§1kw – polegającego na tym, że w dniu 7 października 2015 roku w O., w woj. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu prowadził w ruchu lądowym samochód marki F. (...) o nr rej. (...) i nie mając przy sobie wymaganych dokumentów. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie może budzić wątpliwości, iż zachowanie W. A. stanowiło jeden czyn, wyczerpujący znamiona dwóch wykroczeń z art. 87§1kw i art. 95kw.

Zarówno stopień winy obwinionego jak i stopień społecznej szkodliwości, zważywszy na rodzaj naruszonego dobra prawnego, sposób i okoliczności jego popełnienia, motywację oraz groźące skutki czynu są stosunkowo duże. Zważyć należy, iż W. A. jest osobą dorosłą, doświadczoną, zatem winien zdawać sobie sprawę z bezwzględного zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego po uprzednim spożyciu alkoholu – nawet jeśli była to tylko niewielka ilość. Jedynym czynnikiem, który jednak w nieznacznym stopniu może usprawiedliwić jego naganne

zachowanie była choroba matki i niepokój o jej stan w sytuacji gdy nie odbierała od niego telefonu. Obwiniony mógł jednak poprosić o pomoc innych członków swojej rodziny, bądź też skorzystać z usług taxi.

Kierowanie samochodem przez osobę znajdującą się zarówno w stanie nietrzeźwości jak i w stanie po użyciu alkoholu narusza podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Kategorycznie wskazać należy, iż stan taki powoduje ograniczenie możliwości podejmowania decyzji i reakcji odpowiednich do panującej na drodze sytuacji.

Na korzyść obwinionego przemawia przede wszystkim fakt, iż dotychczas był osobą niekaraną. Nie utrudniał niniejszego postępowania. Swoim zachowaniem nie wyrządził krzywdy innym uczestnikom ruchu drogowego.

Natomiast na niekorzyść obwinionego przemawia fakt, iż popełniony przez niego czyn skierowany był przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, a on sam w chwili zajścia znajdował się w stanie po użyciu alkoholu, stwarzając tym samym realne zagrożenie dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego.

W tym stanie rzeczy Sąd uznając W. A. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 87§1kw w zw. z art. 9§1kw – na podstawie art. 87§1kw w zw. z art. 9§1kw i art. 24§1 i 3kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 500 złotych. Wymierzając grzywnę w takim rozmiarze Sąd miał przede wszystkim na względzie charakter i okoliczności popełnionego przez obwinionego czynu. Sąd uwzględnił także jego dochody, warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe.

Jednocześnie Sąd kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 33kw, doszedł do przekonania, iż w niniejszej sprawie nie zachodzi konieczność stosowania wobec obwinionego surowszej rodzajowo kary, a orzeczona wobec niego kara grzywny spełni swe cele w zakresie społecznego oddziaływania jak też osiągnie cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do W. A.. Obwiniony nie jest osobą zdemoralizowaną. Prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Jednocześnie nie można zapomnieć o tym, że skazując za wykroczenie z art. 87§1kw Sąd zobligowany jest orzekać także środki karne o charakterze prewencyjnym i finansowym.

W czasie popełnienia przedmiotowego wykroczenia obwiniony znajdował się w stanie po użyciu alkoholu, dlatego też Sąd na podstawie art. 87§3kw i art. 29§1 i 2kw orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w jego surowszej postaci, bowiem odnoszący się do wszelkich pojazdów tego rodzaju na okres 6 miesięcy.

Na takie rozstrzygnięcie wpływ miały przede wszystkim wyniki stanu trzeźwości obwinionego. Pierwsze dwa badania o godzinie 20.31 oraz 20.47 wykazały u niego 0,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zatem w dolnych ustawowych granicach. W ciągu kilkunastu minut (godzina: 21.17 oraz 21.19) nastąpił spadek ów stężenia do 0,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Jednocześnie stosownie do treści art. 29§4kw Sąd zaliczył na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania mu prawa jazdy od dnia 07 października 2015 roku.

W ocenie Sądu taka decyzja przyczyni się do kształtowania w świadomości oskarżonego, przekonania o braku pobłażliwości wymiaru sprawiedliwości dla tzw. „pijanych kierowców”, tym bardziej, iż to właśnie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jest postrzegany przez społeczeństwo jako największa dolegliwość dla kierowcy. Dodatkowo, nie sposób nie doceniać prewencyjnej funkcji tegoż środka karnego.

W ocenie Sądu orzeczony środek karny na okres 6 miesięcy pozwoli mu zrozumieć ujemny ładunek jego zachowania.

Orzeczone przez Sąd okres 6 miesięcy obowiązywania takiego zakazu uwzględnia stopień spowodowanego przez obwinionego niebezpieczeństwa dla ruchu drogowego, czas i miejsce popełnienia wykroczenia, rodzaj naruszonych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, rodzaj pojazdu jakim poruszał się oraz jego sytuację osobistą i rodzinną.

Na marginesie przy tym wskazać należy, iż wobec braku poważniejszych skutków, Sąd wymierzył W. A. środek karny w dolnej granicy ustawowego zagrożenia.

Kierując się tymi samymi przesłankami jak przy wymiarze kary grzywny, Sąd na podstawie art. 118§1kpw i art. 627kpk w zw. z art. 119kpw zasądził od W. A. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 170 złotych tytułem kosztów postępowania. Na koszty te składa się: opłata od kary grzywny w kwocie 50zł – w oparciu o treść 21pkt2 w zw. z art. 3ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach sprawach karnych, ryczałt za postępowanie zwyczajne w kwocie 100 zł zgodnie z §1pkt1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia) oraz kwota 20 zł tytułem ryczałtu za badanie zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem elektronicznym – zgodnie z §2 pkt 2 wyżej powołanego Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.